

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา  
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2  
The Administration of Student Support System by School  
Administrators Under the Songkhla Primary Educational Area  
Service Office 2

จันทร์จิรา แลหมัน<sup>1</sup> นีรันดร์ จุลทรัพย์<sup>2</sup>  
Janjira Laeman, Niran Chullasap

**บทคัดย่อ (Abstract)**

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และ ขนาดสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 590 คน ใช้วิธีกำหนดขนาดของตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม และใช้วิธีการสัมภาษณ์ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .942 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีอิสระ ค่าเอฟ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน 3.) แนวทางการพัฒนางาน ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครอง จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง

---

Received: 2023-04-06 Revised: 2023-07-17 Accepted: 2023-07-17

<sup>1</sup> ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Master of Education Program Degree in Educational Administration Hatyai University.

Corresponding Author e-mail: janjira.lae004@hu.ac.th

<sup>2</sup> คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Faculty of Education and Liberal Arts Hatyai University. e-mail: niran09042498@hotmail.com

แก้ปัญหาให้นักเรียนตามสภาพจริง พัฒนางานให้สอดคล้องและสนองรับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

**คำสำคัญ (Keyword):** การบริหาร; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; ผู้บริหารสถานศึกษา

## Abstract

The objectives of this research were to study and compare The Administration of Student Support System by School Administrators Under The Songkhla Primary Educational Area Service Office 2, classified by positions, education background, working experience and school size. The sample group consisted of 590 teachers of school under Songkhla Primary Educational Service Area Office 2, determined samples size from Krejcie and Morgan's tables using simple random sampling by school size. The instrument used for data collection was a five – rating scale questionnaires with suitability rating of .942. The statistics was used for data analysis were: mean, percentage, standard deviation, t-test Independent, F-test (One-way ANOVA) and content analysis. The study revealed the following: 1) The Administration of Student Support System by School Administrators Under The Songkhla Primary Educational Area Service Office 2 in overall and in each aspect were at high level. 2) The comparison which was classified by position and working experience were statistically significant at the .05 level, classified by background education and school size were not statistically significant different. 3) The guidelines for developing are promoting to associated organizations, including the ongoing student development activities, focus on student screening through various methods. The goal process that aim to encourage and manage in accordance with the Ministry of Education's policies.

**Keywords:** The Administration; The Student Support System; The School Administrators

## บทนำ (Introduction)

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพ มีทักษะความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความสามารถที่จะปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคประเทศไทย 4.0 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมอยู่ร่วมในสังคมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่

สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศที่จะกำหนดทิศทางในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต แต่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทย สัดส่วนของเด็กมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพและการปกป้องคุ้มครองเด็กให้ปลอดภัย มีสวัสดิภาพความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมเป็นภาระหน้าที่สำคัญของทุกภาคส่วน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความเป็นเมือง ส่งผลให้พ่อแม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกน้อยลง การอยู่ในภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีปัญหาพฤติกรรม ปัญหาครอบครัว ส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำความผิดหรือก่อปัญหาสังคมอื่น การทำงานเกี่ยวกับเด็กจึงไม่สามารถจำกัดเป้าหมายการทำงานเพียงเฉพาะกลุ่มเพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องขยายขอบเขตการทำงานไปยังสาเหตุปัญหา เช่น ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้นักเรียนมีปัญหา ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วนและสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามศักยภาพโดยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (มธุริน แผลงจันทิก, 2554.)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้วยขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อผู้เรียน ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เป็นคนดี มีสุข และปลอดภัยจากสภาพสังคมปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563.)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ได้ดำเนินงานตามนโยบายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสนองนโยบายแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดจุดเน้นเพื่อการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดให้ปี พ.ศ.2565 เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ ในปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนกลุ่มขาดแคลน นักเรียนด้อยโอกาสทางการศึกษาที่ต้องได้รับการช่วยเหลือตามระบบการคัดกรองนักเรียน แต่กระบวนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน รวมถึงด้านการป้องกันและการแก้ปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อ ยังไม่ชัดเจน นักเรียนไม่ได้รับการช่วยเหลือตามกระบวนการ ส่งผลให้ประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหลายประการด้วยกัน โดยสาเหตุแยกเป็นปัญหาที่เกิดจากผู้เรียน และปัญหาที่เกิดจากสถานศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตผู้เรียน ผู้บริหารจึงต้องบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณะครูและผู้ปกครองร่วมมือดำเนินการแก้ไขปัญหามา เพื่อจะไปสู่การปรับปรุงวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษา รวมไปถึงผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนงานในระดับสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการนำมาประยุกต์และปรับใช้และ พัฒนาการ บริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ส่งเสริมผู้เรียนได้รับการ ดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา มีพัฒนาการความก้าวหน้าในทุกด้าน แก้ปัญหา ได้ด้วยตนเอง สร้างสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มุ่งหวังพัฒนานักเรียนให้ประสบความสำเร็จ และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

จากสภาพปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 และ วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษา นิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา ให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการหาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะ ส่งผลต่อการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตของนักเรียนและโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ระดับ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา มาปรับ ใช้ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 2

### วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

#### รูปแบบการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยฉบับนี้ จะใช้การวิจัยเชิงบูรณาการระหว่าง วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) คือการวิจัยเชิงสำรวจ และการสัมภาษณ์ใน เชิงคุณภาพ

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน จำนวน 1,438 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 590 คน ปีการศึกษา 2565 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 607-608 อ้างถึงใน รัชพล เทียงดี, 2563, น.4) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน

### เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขอคำแนะนำและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปเก็บข้อมูล (Try-Out) จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$ ) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.942 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป โดยถามในประเด็นต่อไปนี้ คือ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานด้านการบริหาร ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 590 ชุด ผ่าน Google Form ถึงครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมขอความร่วมมือส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยภายใน 15 วัน นับตั้งแต่ได้รับแบบสอบถาม ได้รับแบบตอบคืนจำนวน 590 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่ รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสงขลาเขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยโดยแนบกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์ ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 จำนวน 6 คนล่วงหน้า 3 วันก่อนนัดสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interview) จำนวน 6 คน โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 1 – 2 ชั่วโมง ต่อ 1 คน

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแยกข้อมูลตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ใช้วิธีคำนวณโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และจำแนกตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ด้วยการทดสอบค่า F (F-test) รวบรวมแนวทางการพัฒนาโดยการตีความวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

## ผลการวิจัย (Research Results)

### การวิจัยเชิงปริมาณ

#### ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่ปรึกษา จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 หัวหน้างานแผนงาน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 18.14 ครูแนะแนวจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 12.71 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 441 คน คิดเป็นร้อยละ 74.75 วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 25.27 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 30.85 ประสบการณ์การทำงานระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 30.51 ระยะเวลา 16 ปีขึ้นไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 12.37 ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 30.68 ทำงานในสถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 45.59 ทำงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 23.73

#### ตอนที่ 2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

พบว่าความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $=3.74$ ,  $S.D.=0.36$ ) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคล ( = 4.49, S.D.= 0.34 ) รองลงมาคือด้านการคัดกรองนักเรียน ( = 3.67, S.D.= .47 ) และด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ( = 3.64, S.D.= 0.48 ) ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ  
นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2  
จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา**

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน  
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตาม  
ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ดังนี้

ตำแหน่ง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ  
นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2  
จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง พบว่าครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็น โดยภาพรวมแตกต่างกัน  
อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคัดกรอง  
นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านส่งต่อนักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมี  
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษา ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแล  
ช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา  
เขต 2 จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดย  
ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ( = 3.77,  
S.D.= 0.36 ) สูงกว่าครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ( = 3.73, S.D.= 0.36 )

ประสบการณ์ทำงาน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบ  
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา  
สงขลา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าในภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน  
อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์  
การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร  
สถานศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน และด้านการป้องกันและ  
แก้ไขปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขนาดสถานศึกษา ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแล  
ช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา  
เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นราย  
ด้าน พบว่า ครูผู้สอนขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล  
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### การวิจัยเชิงคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร  
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ประกอบด้วยดังนี้

**1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล** ควรเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเพื่อสถานศึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น การดำเนินงานด้านจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล บนพื้นฐานของความแตกต่างและความหลากหลายของนักเรียนสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนและนำมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง การจัดกิจกรรมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อประโยชน์ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและส่งเสริมการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ของนักเรียนมากขึ้น นำหลักการบริหารเพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การปรับใช้เทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย ผ่านระบบการจัดเก็บข้อมูลรายบุคคล ( DMC ) พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ดำเนินงานตามระบบ ด้านระบบสุขภาพจิต โรงเรียน วิถีใหม่ School Health HERO (Health And Educational Reintegrating Operation) พัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนไปสู่การคัดกรองนักเรียนต่อไป

**2. การคัดกรองนักเรียน** ควรใช้แนวทางการบริหารมาปรับใช้ แต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน และดำเนินการคัดเลือกเกณฑ์การคัดกรองที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ใช้เครื่องมือและวิธีการในการคัดกรองที่หลากหลาย มีการนิเทศ ติดตามผล การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนของครู จากหลักฐานเชิงประจักษ์ ประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนตามข้อมูลสภาพจริงที่ ดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครองหรือชุมชน ในด้านการคัดกรองนักเรียน เพื่อเข้าใจสภาพนักเรียนในกลุ่มต่างๆ ดำเนินงานคัดกรองนักเรียนผ่านระบบ School Health HERO (Health And Educational Reintegrating Operation) สร้างความสะดวกและการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย ลดภาระงานครูที่ปรึกษาในการคัดกรองข้อมูลพื้นฐาน นักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ข้อมูลการคัดกรองนักเรียนในการแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

**3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน** ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำกลยุทธ์หลักการบริหารมาปรับใช้ในการบริหารด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนทุกกลุ่ม ตามศักยภาพและได้รับการช่วยเหลือตามสภาพจริง เช่น การคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาเพื่อเข้าร่วมโครงการจัดสรรเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนพิเศษของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ) ตระหนักถึงมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา ด้านการปลูกฝัง จิตสำนึกและเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ทักษะการใช้ชีวิตของเยาวชน และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและสังคม

**4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน** ควรส่งเสริมให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างหลากหลาย การรับฟังปัญหานักเรียน ส่งเสริมให้ครูการเฝ้าระวังปัญหาพฤติกรรมและสังคม การเรียนรู้เทคนิคการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไข ผ่านระบบ School Health HERO ดำเนินงานตามมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงในการเข้าถึงสื่อที่ส่งผลกระทบเชิงลบของนักเรียนที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การ



ส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมของเครือข่ายการมีส่วนร่วม เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อเฝ้าระวังนักเรียนได้รับการปกป้อง ค้ำครอง ดูแล ช่วยเหลือ มีความมั่นคงและปลอดภัย

**5. ด้านการส่งต่อ** ควรปรับใช้แนวทางการบริหารจัดการให้ครูวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาอย่างทั่วถึงและชัดเจน เพื่อส่งต่อภายในในกลุ่มนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และรับการช่วยเหลือต่อไป มีการออกเยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามข้อมูลนักเรียนจากผู้ปกครองเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง และส่งต่อยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกกรณีที่ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือภายในสถานศึกษาได้ ส่งเสริมให้ครูได้ใช้ระบบสุขภาพจิตโรงเรียน วิถีใหม่ School Health HERO เพื่อลดกระบวนการขั้นตอนที่ซับซ้อนจากเดิม ผ่านระบบโปรแกรมที่ทันสมัย รวดเร็ว ตามขั้นตอน เพื่อส่งต่อผู้เชี่ยวชาญผ่านโปรแกรมเพื่อดูแลช่วยเหลือต่อไป

### อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการรู้จักนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ให้ความสำคัญกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการนำนโยบายต่างๆ จากกระทรวงศึกษาธิการมาปรับใช้เพื่อให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ตามหลักสูตร มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรมตามแบบที่สังคมคาดหวัง พบกับความสำเร็จในการศึกษาตามขอบข่ายระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานักเรียน กำหนดโรงเรียนในสังกัดจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมทั้งวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ เน้นการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรายบุคคลได้รับการช่วยเหลือตรงตามสภาพปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา พรมรัตน์ (2559) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการส่งเสริม

นักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัสสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มากที่สุด คือด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและ พัฒนา นักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านที่มีข้อเสนอน้อยที่สุด คือด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวมครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน จากการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนผู้บริหารสถานศึกษา ในการกำหนดบทบาทภาระหน้าที่งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษาที่แตกต่างกัน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการทำงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่สอดคล้องกับงานวิจัยพรรคดี ผกากรอง (2562) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจำแนกตามตำแหน่ง พบว่าแตกต่างกัน ทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากระดับทางการศึกษา ไม่ได้ส่งผลต่อความคิด ความเข้าใจ และเจตคติ ของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลาเขต 2 โดยครูในสถานศึกษา มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบ

ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมือนกัน ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการกำหนดนโยบายให้เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนตามบริบทของสถานศึกษา จัดกิจกรรมส่งเสริมที่สอดคล้องกับนโยบายสถานศึกษาด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความสนใจเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิตาภา มาประดิษฐ์ (2560) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเนตร มูลทองจาด (2564) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีเมื่อจำแนกตาม ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าในภาพรวมของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลาเขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเรียนรู้ หรือมีวิธีการเทคนิคการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการคัดกรองนักเรียน ความรู้ความเข้าใจวิธีการดำเนินการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต่างกัน รวมถึงเข้าถึงพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละวัยและปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงตามสังคมตามยุคสมัย ทำให้เข้าถึงมุมมองการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับความคิดที่แตกต่างสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลา ขุนชำนาญ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ไม่แตกต่างกัน

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ที่มีขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน ดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ (2564) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนซึ่งจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูตามขนาดของโรงเรียน ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

### ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

#### 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้กลยุทธ์หลักการบริหารมาปรับใช้ในการบริหารด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ รวมถึงส่งเสริมจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนและผู้ปกครองซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกในการสืบค้นข้อมูลยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริม พัฒนาครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้มีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ตามศักยภาพ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

1.3 ครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้บุคลากรทุกตำแหน่งงานในสถานศึกษามีบทบาทร่วมกันในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมเพื่อความรับผิดชอบในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเต็มศักยภาพ

1.4 ครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองเพื่อปรับตัวให้ทันกับยุคการเปลี่ยนแปลง ประเทศไทย 4.0 อันจะ

ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงเข้าถึงพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละวัย ที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามสังคมยุคสมัย

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2

2.2 ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประเทศไทย 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2

2.3 ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน

## เอกสารอ้างอิง (References)

- กัลยา พรหมรัตน์. (2559). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ขวัญเนตร มุลจาดทอง. (2564). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี. สารพินิจศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตาภา มาประดิษฐ์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรศักดิ์ ผลการอง. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มธุริน แผลงจันทิก. (2554). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

รัชพล เทียงดี. (2563). แนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต18. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ศิวา ขุนชำนาญ. (2564). การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สุภัทสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.